

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Merkezi İdare ve Yerel Yönetim Teşkilatı*

Central Administrative And Local Administration Organization Of The Turkish Republic Of North Cyprus

Doç. Dr. Emine ÇELİKSOY**

Öz

15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda Birleşik Krallığı, Yunanistan 11 Şubat 1959 tarihinde Zürih'te imzalanan Garanti Antlaşması'na göre Kıbrıs'daki üç garantör devlettir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti haricinde resmi olarak uluslararası arenada tanınmasa da Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti devlet olmanın gerektirdiği tüm nitelikleri taşımaktadır. 5 Mayıs 1985 tarihinde halk oylaması ile kabul edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası halen yürürlüktedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'nın 116.maddesi ile merkezi yönetim düzenlenmiştir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkezden yönetim ve yerinden yönetim ilkelerine bağlı olarak teşkilatlanmıştır. Merkezden yönetimin başkent teşkilatları ve taşra teşkilatları bulunmaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatını düzenleyen 2/2017 sayılı Mülki Yasa halen yürürlüktedir. Başkentteki yardımcı kuruluşlar ise Sayıştay, Cumhuriyet Güvenlik Kurulu, Devlet Planlama Örgütü'dür. Yerel yönetimler 5 Mayıs 1985 tarihinde halk oylaması ile kabul edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'nın 119. maddesi ile yerel yönetimler düzenlenmiştir. Şu an 26 Şubat 2018 tarihinde kabul edilen 3/2018 sayılı Belediyeler (Değişiklik) Yasası yürürlüktedir. Bu çalışmada

* Bu çalışma 23-24 Eylül 2021 tarihinde gerçekleştirilen 18. Uluslararası Kamu Yönetimi Forumu'nda özet metni sunulan bildirilerin genişletilmiş halidir.

** Çankırı Karatekin Üniversitesi İ.İ.B.F., Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü,
eceliksoy@karatekin.edu.tr, <http://orcid.org/0000-0001-8175-8611>

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin merkezden yönetim ve yerel yönetim teşkilatlarının tümü incelenecektir. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yolu tercih edilmektedir. Merkezden yönetim ve yerel yönetim teşkilatlarını düzenleyen Anayasa maddeleri, kanunlar ve diğer hukuki düzenlemeler incelenecek ve ikincil veri kaynakları taranacaktır.

Anahtar sözcükler: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Merkezden Yönetim, Yerel Yönetim

Abstract

The Turkish Republic of Northern Cyprus was established on November 15, 1983. The Republic of Turkey, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Greece are the three guarantor states in Cyprus according to the Treaty of Guarantee signed in Zurich on February 11, 1959. Even though it is not officially recognized in the international arena except for the State of the Republic of Turkey, the Turkish Republic of Northern Cyprus has all the qualifications required by being a state. The Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, adopted by popular vote on May 5, 1985, is still in effect. Central government is regulated by Article 116 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus. The Turkish Republic of Northern Cyprus is organized according to the principles of central administration and local administration. There are capital organizations and provincial organizations of the central administration. The Civil Law No. 2/2017, which regulates the provincial organization of the central administration, is still in effect. The auxiliary institutions in the capital are the Court of Accounts, the Republic Security Council, and the State Planning Organization. Local governments are regulated by Article 119 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, which was accepted by popular vote on May 5, 1985. Currently, the Law on Municipalities (Amendment) No. 3/2018, adopted on February 26, 2018, is in effect. In this study, all of the central government and local government organizations of the Turkish Republic of Northern Cyprus will be examined. Document analysis method is preferred among qualitative research methods. Constitutional articles, laws and other legal regulations regulating central government and local government organizations will be examined and secondary data sources will be scanned.

Keywords: Turkish Republic of Northern Cyprus, Central Administration, Local Administration

Giriş

15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilan edilmiştir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti uluslararası literatürde devlet olma vasıflarının hepsini taşıyan ancak resmi olarak yalnızca Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tanyıp başkent Lefkoşa'da büyükelçilik açtığı bir devlettir.

Kıbrıs Türklerinin tarihi olarak yaşadıkları ve adada yaşayan Rumlarla olan ilişkilerine tarihsel bir bütün halinde bakıldığında hep adadan göç ettirilmeye çalışılan, katledilen taraf olduğunu görmekteyiz. Kıbrıs Türkleri iki eşit haklara sahip federe devletin oluşturacağı "Kıbrıs Federal Cumhuriyeti" içerisinde yer almayı benimserken Yunanistan ve Kıbrıs Rum kesimi bu çözüme yanaşmamakta adada Türklerin azınlık olarak kalmaları ya da adayı terk etmelerini istemektedir.

Yunanistan ve Kıbrıs Rum kesiminin çözüm odaklı olmamaları Türklerin de kendi kaderini tayin haklarını kullanmaları sonucunu doğurmuştur. Bu hakkın kullanılabilmesi için Kıbrıs Türk Federe Devleti Meclisi, 17 Haziran 1983'te karar almıştır. Kendi kaderini tayin hakkını kullanıp kendi devletini kurmak adada Türklerin belli bir bölgede toplu halde bulunmaları sonucu da istenen bir durumdur. Kıbrıs Türkleri daha önce adanın her yerinde dağınık halde yaşadıkları için 1960 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti kurulurken bağımsız bir devlet olma şansını yakalayamamıştı. 1975 yılında Rum tarafında yaşamakta olan yaklaşık 65.000 Türk'ün Kıbrıs Türk Federe Devleti tarafına geçmesiyle artık bağımsız bir devlet olma şansı da doğmuştur.

Tarihsel Süreç

Kıbrıs adası Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ilan edildiği 15 Kasım 1983 tarihine kadar siyasi açıdan birçok sorun yaşamıştır. Tarihi süreçte bakıldığında farklı devletlerin hakimiyeti altında kaldığı bilinmektedir. II. Selim döneminde 1 Ağustos 1571 tarihinde Osmanlı- Venedik Savaşı'ndan sonra Osmanlı Devleti'nin hakimiyetine girip 1878 yılında Osmanlı- Rus Savaşı'nda alınan yenilgiye kadar Osmanlı Devleti'nin hakimiyeti altında kalmıştır. 1878 yılında savaştaki yenilginin ardından ada Birleşik Krallığa kiralanmıştır. 4 Haziran 1878 tarihinde Birleşik Krallık ve Osmanlı Devleti arasında Kıbrıs Antlaşması imzalandı (Alaysa, 2002: 380). Bu antlaşma Birleşik Krallığın adanın idaresini Osmanlı Devleti adına üstlenmesini sağlamaktadır. Birleşik Krallık yönetimi gerçekleştirirken giderleri ayırıp arta kalan gelirleri Osmanlı hazinesine aktaracaktır. Osmanlı Devleti adalet, din ve eğitim konularında yönetimi devretmemektedir (Türkgeldi, 1987: 339). 1914 yılında Birleşik Krallık Kıbrıs adasını ilhak etti. 24 Temmuz 1923 tarihinde Lozan Antlaşması'yla Türkiye Kıbrıs'ın Birleşik Krallık hakimiyetine geçtiğini tanımıştır (www.mfa.gov.tr, Erişim Tarihi: 26.05.2021).

1931 yılından itibaren Kıbrıs Rum kesimi Yunanistan ile birleşme taleplerini sık sık gündeme getirdikleri bir dönem yaşanmıştır. ENOSİS fikri bu süreçte Kıbrıs Rum kesimi ve Yunanistan için temel ideal haline gelmiştir. Yunanistan, 1954 yılında Kıbrıs meselesini Birleşmiş Milletlere götürmüştür. 1954-1958 yılları arasında birçok görüşme gerçekleştirilmesine rağmen kendi kaderini tayin etme hakkı çerçevesinde Birleşmiş Milletler nezdinde bir sonuç alamamıştır (www.mfa.gov.tr, Erişim Tarihi: 26.05.2021).

Yunanistan'ın desteğini alan Kıbrıs Rum kesimi 1955 yılında EOKA (Ethniki Organisos Kypriou Agoniston- Kıbrıslı Savaşçıların Milli Organizasyonu) terör örgütünü kurmuştur. Adada bu dönemde Kıbrıs Türklerinin bir arada yaşadığı bölgelerde öldürülmesi, göç ettirilmesi faaliyetleri hızlanmıştır.

Birleşik Krallık 1956 yılında hem Kıbrıs Rumları hem de Kıbrıs Türkleri için kendi kaderini tayin etme hakkı olduğunu ve bu kapsamda taksim yapılabileceğini ifade etmiştir (www.mfa.gov.tr, Erişim Tarihi: 26.05.2021).

Kıbrıs Türkleri 1955 yılından itibaren kendilerine yöneltilen saldırılara karşılık verebilmek için direnişe geçmişlerdir. Bu yıllarda öncelikle daha küçük ve dağınık halde bulunan direniş grupları ortaya çıkmıştır. Kara Yılan, Kıbrıs Türk Mukavemet Birliği (KITEMB), Volkan, Yıldırım, 9 Eylül Cephesi ve Kara Çete örgütleri bu dönemde ortaya çıkan örgütlerdir. Kıbrıs Türk Kurumlar Federasyonu Başkanı R.Rauf Denktaş, Kıbrıs Türk Lisesi Mezunlar Derneği Başkanı Dr. Burhan Nalbantoğlu ve Türkiye Konsoloslukunda görevli Kemal Tanrısevdi aynı amaç için kurulmuş olmalarına rağmen dağınık halde bulunan ve bu sebeple beklenen etkiyi sağlayamayan bu örgütleri tek bir çatı altında bir araya getirmek amacıyla 1957 yılının Kasım ayında Türk Mukavemet Teşkilatı (TMT)'ni kurmuşlardır. Türk Mukavemet Teşkilatı, 28 Kasım 1957 günü bir bildiri ile direniş örgütlerinin artık tek bir çatı altında faaliyet göstereceğini ilan etmiştir (Balyemez, 2018: 35-36).

Yunanistan ve Türkiye 1958 yılının Aralık ayında Kıbrıs sorunu için görüşme gerçekleştirdiler. Bu görüşmenin önemi tarafların daha önce gösterdikleri tavırdan farklı bir şekilde Yunanistan'ın ENOSİS dışında ve Türkiye'nin de taksim dışında bir yolu müzakere etmeleridir. Bağımsız bir Kıbrıs Devleti kurulması fikri bu görüşme neticesinde öne çıkarılmıştır. Bu bağlamda 1959 yılının Şubat ayında Zürih'te Yunanistan ve Türkiye dışişleri bakanları düzeyinde görüşmeler gerçekleştirdiler. 11 Şubat 1959 tarihinde Zürih'te imzalanan Garanti Anlaşması ile Birleşik Krallık, Yunanistan ve Türkiye'nin garantör devletler olmaları ile birlikte Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluşu başlamış oldu. Taraflar bu süreçte görüşmeleri Birleşik Krallık' a taşıyıp Londra 19 Şubat 1959 tarihinde Londra Anlaşması'nı da imzaladılar. Zürih ve Londra görüşmeleri neticesinde paraflanıp imzalanan anlaşmaları Kuruluş Anlaşması (Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Temel Yapısı" başlıklı 27 maddeyi içeren antlaşma), Garantörlük Antlaşması ve İttifak Antlaşması olarak isimlendirebiliriz. Her üç antlaşmanın bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası'nın oluşturulmasında ciddi bir etkisi olmuştur (Özersay, 2009: 8-9).

1878 yılından 1959-1960 yılına kadar Kıbrıs'ta devam eden Birleşik Krallık idaresi bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulması ile yalnız garantörlük hakkı ile sınırlandırılmış oldu. Birçok devletin Kıbrıs'ta yönetimi elinde bulundurması burada hem teşkilatlanma hem de siyasi açıdan çeşitli etkiler bıraktı. Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti'nin varlığı ile faaliyet gösterdiği süreci de bu kapsamda değerlendirmek daha doğru olacaktır. Geçmişten gelen siyasi sorunlar bu dönemde de canlılığını korumuştur.

16 Ağustos 1960 tarihinde Kıbrıs Anayasası imzalandı. Cumhurbaşkanı III. Makarios ve cumhurbaşkanı yardımcısı Fazıl Küçük oldu. Bu ortamın sağlanması hem adada huzurun sağlanması hem de Türkiye ve Yunanistan devletlerinin durumu için yeni bir döneme geçilmesini sağlayabilirdi. Bu ortam yaklaşık üç yıl korunabildi.

Ancak adada Rumların gizli ve açıktan ENOSİS ideallerini sürekli diri tutmaları, adanın yönetiminden Türkleri çıkarma ve adadan sürme planları barış ortamını bozdu. Kıbrıs'ta EOKA (Ethniki organosis kyprion agoniston; Kıbrıslı savaşçıların ulusal örgütü) terör örgütü 1963 yılı aralık ayında tarihe Kanlı Noel olarak geçen katliamı gerçekleştirdi. Bu katliamda 364 Türk hayatını kaybetti ve 103 Türk köyü boşaltıldı (<https://www.haberturk.com/>, Erişim Tarihi: 15.05.2021).

Kanlı Noel'de başlayan çatışmalar bir süre daha devam etti. 26 Şubat 1964 tarihinde adadaki her iki taraf bu sorunun çözümü için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine başvurdu. Birleşmiş Milletler adaya barış gücü gönderme kararı aldı ve uyguladı. Birleşmiş Milletler'in bu süreçte yalnızca Kıbrıs Rum kesimini muhatap olarak görmesi bu çatışma ortamının 1974 yılına kadar sürdürülmesine yol açan sebeplerdendir. 1974 yılında Yunanistan'da gerçekleştirilen askeri darbenin ardından Kıbrıs Rum kesiminde de askeri darbe girişimi teşebbüsü yaşandı. Bu başarısız darbe teşebbüsüne Türkiye garanti antlaşmasının kendisine verdiği garantörlük hakkını kullanarak müdahalede bulundu. Türkiye'nin zamanında müdahalesi ile Kıbrıs adasının tümünde gerçekleştirilmek istenen ENOSİS önlenmiş oldu. Türkiye, Kıbrıs Barış Harekatı'nı 20 Temmuz 1974 tarihinde başlatıp, 14 Ağustos 1974 tarihinde ikinci harekât gerçekleştirilmiştir. İlk harekâtın sonunda Cenevre'de Türkiye, Yunanistan ve Birleşik Krallık tarafından bir deklarasyon yayımlanmıştı. Ancak bu süreçte anayasal statü noktasında bir anlaşma sağlanamadığı için Türkiye 14 Ağustos 1974 tarihinde ikinci defa askeri harekât gerçekleştirdi.

Kıbrıs Barış Harekatlarının her ikisi de Türkiye açısından Kıbrıs adasında garantörlük haklarını kullanarak adada var olan çatışma ve katliamları önlemek, adanın Yunanistan ile birleşmesini önlemek amacı taşımaktadır.

Dünya kamuoyunun genelinde, diğer devletlerin ve uluslararası örgütlerin birçoğunun nezdinde ise ilk harekât garanti antlaşmasının 4. Maddesi ile ilişkilendirilip meşru görülürken ikinci harekât ise gayrimeşru olarak nitelendirilmektedir. Bu ikinci harekâtı Birleşmiş Milletler, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi işgal olarak görmekte hatta Mahkeme Türkiye'yi verdiği kararlarda tazminat ödemeye mahkûm etmektedir.

Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi 21 Mart 1979 tarihli kararında Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesini Zürih ve Londra Antlaşmaları çerçevesinde kendisine verilen garantörlük hakları kapsamında değerlendirmektedir. Harekâtı hukuki ve Türkiye'ye verilen sorumlulukları yerine getirme amacını taşıdığını belirtmektedir (Denker, 2001: 6).

Kıbrıs Barış Harekatlarının ardından Kıbrıs'ta yaşayan iki kesim arasında çeşitli görüşmeler gerçekleştirilmiştir. 2 Ağustos 1975 tarihinde iki toplum arasında nüfus değişimini öngören antlaşma imzalandı. Bu dönemde 1977 ve 1979 yıllarında Denктаş ve III. Makarios, Denктаş ve Kipriyanu arasında iki adet antlaşma imzalanmıştır. Bu antlaşmalarda Kıbrıs'ta bağımsız, bağlantısız, iki toplumlu bir cumhuriyet öngörülmekteydi ancak bu antlaşmalarda beklenen ortamı yaratamamıştır (Denker, 2001: 6).

Bu süreç 15 Kasım 1983 tarihinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ilan edilmesi ile sonuçlanmıştır. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 18 Kasım 1983 tarihinde aldığı 541 sayılı Karar ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin yasal statüsü olmadığını ilan etmiştir (Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı 541- 1983).

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin 15 Kasım 1983 tarihinde ilan edilmesinin ardından bir ay geçtikten sonra aralık ayında Meclis'de, Meclis'in yetmiş üyeden oluşan bir kurucu meclis olması, bu meclise kurucu anayasayı gerçekleştirmek, seçimlerin yapılmasını sağlamak ve bu yeni devletin kurumsallaşma aşamasında yasama işlemlerini gerçekleştirme görevleri verilmiştir. Anayasa yapımı için bir başkanı ve on dört üyesi olan bir Anayasa Komisyonu oluşturulmuştur. Bu komisyonun oluşturduğu anayasa tasarısı 1984 senesinde halka görüşlerini almak için bildirilmiştir. Anayasanın nihai hali 5 Mayıs 1985 tarihinde halkoylamasına sunulmuştur (Turhan, 2008: 275).

Merkezden Yönetim ve Yerel Yönetimler

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti İngiliz yönetiminde kaldığı zamanların da etkisiyle Anglo-Sakson geleneğe yakın, Türkiye'nin parlamenter sistemdeki yapısına büyük ölçüde benzeyen ve ülkenin kendi ihtiyaçlarına uygun bir şekilde teşkilatlanmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'nın "Merkezi Yönetim" başlıklı 116. maddesine göre, "Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ülkesi, merkezi yönetim kuruluşu bakımından, coğrafya durumuna, ekonomik koşullara ve kamu hizmetlerinin gereklerine göre yasa ile belirlenen bölümlere ayrılır" (<https://www.cm.gov.nc.tr/>, 20.04.2021). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkezden yönetim ve yerinden yönetim ilkelerine bağlı olarak teşkilatlanmıştır. Merkezden yönetimin başkent teşkilatları ve taşra teşkilatları bulunmaktadır. Başkent teşkilatı cumhurbaşkanı, başbakan ve bakanlar kurulu ile bakanlıklardan oluşmaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatları ilçe ve bucaklardan oluşmaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatını düzenleyen 2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası halen yürürlüktedir. Başkentteki yardımcı kuruluşlar ise Sayıştay, Cumhuriyet Güvenlik Kurulu, Devlet Planlama Örgütü'dür.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'na göre erkler arasından yürütme yetki ve görevini, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu yürütmenin iki kanadı olarak hukuki mevzuata uygun bir şekilde yerine getirmektedir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.5).

Cumhurbaşkanı beş yıl için seçilmektedir. Cumhurbaşkanının milletvekili seçilme yeterliliğine sahip olması, yüksek öğrenim almış olması, otuz beş yaşından büyük olması, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti vatandaşı olup anne ve babasının Türk olması ve son beş yıldır daimî olarak Kıbrıs'ta ikamet ediyor olması gerekmektedir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.99).

Devletin başı Cumhurbaşkanıdır. Bu durum sebebiyle Devletin ve halkın birliği ve bütünlüğünü temsil etmektedir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.102). Cumhurbaşkanı, yürütme görevini yerine getiren sorumsuz kanadı oluşturmaktadır. Yürütme görevleri yerine getirilirken Cumhurbaşkanıyla beraber ilgili kararnameyi, imzalayan başbakan ve ilgili bakanlar sorumlu tutulmaktadır. Cumhurbaşkanı yalnız vatan hainliği suçlaması ile Cumhuriyet Meclisinin üçte iki oyuyla yargılanabilmektedir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.103). Cumhurbaşkanına gerekli hallerde vekalet etme görevi Cumhuriyet Meclisi Başkanına verilmiştir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.105).

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu yürütme organının sorumlu kanadını oluşturmaktadır. Anayasaya göre Başbakan, Cumhurbaşkanı tarafından milletvekilleri içinden görevlendirilmektedir. Cumhurbaşkanı, seçimlerin ardından Bakanlar Kurulunu kurma görevini, güvenoyu sağlayabilecek bir grup başkanı ya da milletvekiline vermektedir. Bakanlar Kurulu kurma görevini üstlenen milletvekilinin bu görevi en fazla on beş günlük zaman zarfında tamamlaması aksi halde görevi geri vermesi gerekmektedir. Cumhurbaşkanı'nın başbakanı atama, başbakanın önerisi üzerine bakanları göreve getirme ve görevden uzaklaştırma yetkisi bulunmaktadır. Milletvekili olmayan kişilerin de milletvekili seçilme yeterliliğine sahip olması şartı ile bakan olabilmeleri mümkündür. Başbakan ve bakanlık görevi bulunan milletvekillerinin, Cumhuriyet Meclisi üyelikleri devam eder. Milletvekili olmayan bakanlarında yasama dokunulmazlıkları vardır (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.106). Yürütme organı içerisinde yer alan milletvekilinin yasama organı içerisindeki görevini kaybetmemesi erkler arasında sert olmayan bir ayırım olduğunu göstermektedir. Erklerin sert ayrıldığı başkanlık ve yarı başkanlık sistemlerinde yürütme organı üyeleri yasama organı içinden gelmişlerse yürütme organına dahil oldukları anda yasama organı içindeki görevleri sona ermektedir.

Bakanlıklar, Anayasanın ilgili maddeleri uyarınca Başbakan önerisi ile Cumhurbaşkanı onayı sonucunda Resmi Gazete' de yayımlanan bir kararname ile kurulmakta ve kaldırılmaktadır. Bu kararnamenin yürürlüğe girmesi, ilgili Başbakanın güvenoyu alması ile söz konusu olmaktadır. Bakanlık sayısı ondan fazla olamamaktadır. Cumhurbaşkanı tarafından atamaları yapılan Bakanlar Kurulunu listesi Cumhuriyet Meclisine sunulmaktadır. Bakanlar Kurulunu programı, atanma tarihi itibarıyla bir haftalık süre içerisinde, bir bakanlar kurulu üyesince Cumhuriyet Meclisinde okunmaktadır. Cumhuriyet Meclisinde program okununca güvenoyuna başvurulmaktadır. Güvenoyu alan Bakanlar Kurulu için güven oylamasını takip eden üç ay dolmadan güvensizlik önergesi verilememektedir (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.108).

Her bakan, Başbakana karşı sorumluluk taşımaktadır. Kendi bakanlığına ait görevleri yerine getirmekle yükümlü kılınmıştır. Kendi bakanlığının merkez ve taşra teşkilatları ile bakanlığına bağlı birimlerin en üst hiyerarşik amiri konumundadır (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, md.110).

Şu an bakanlar kurulu başbakan, aynı zamanda başbakan yardımcısı olan turizm ve çevre bakanı, dışişleri bakanı, içişleri bakanı, maliye bakanı, ekonomi ve enerji bakanı, milli eğitim ve kültür bakanı, tarım ve doğal kaynaklar bakanı, bayındırlık ve ulaştırma bakanı, sağlık bakanı, çalışma ve sosyal güvenlik bakanından oluşmaktadır (<https://basbakanlik.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi: 05.12.2021).

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurulmadan önce Kıbrıs Türk Federe Meclisi tarafından 9/1980 tarihli Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası ile idari teşkilatlanma düzenlenmişti. Bu yasaya göre Kıbrıs Türk Federe Devleti Lefkoşa ilçesi, Gazi Mağusa ilçesi ve Girne ilçesi olmak üzere üç ilçeye ayrılmıştır. Lefkoşa ilçesi içerisinde Lefkoşa bucağı, Güzelyurt bucağı, Lefke bucağı yer almaktadır. Gazi Mağusa ilçesi içerisinde Gazi Mağusa bucağı, Geçitkale bucağı, İskele bucağı, Mehmetçik bucağı yer almaktadır. Girne ilçesinin bucağı yoktur. İlçe içerisinde 41 yerleşim yeri vardır. Kıbrıs Türk

Federe Devleti içerisinde toplam 186 yerleşim yeri bulunmaktadır (9/1980 tarihli Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası, md.6).

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kurulmasının ardından idari teşkilatlanmayı düzenlemek amacıyla 33/1998 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası çıkarılmıştır. Bu yasa ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti mülki taksimat açısından 5 ilçe ile 12 bucağa ayrılmıştır. Bu dönemde Lefkoşa, Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, İskele ilçe statüsündedir. Lefkoşa ilçesi içerisinde Lefkoşa Bucağı ve Değirmenlik Bucağı, Gazimağusa ilçesi içerisinde Gazimağusa Bucağı, Geçitkale Bucağı ve Akdoğan Bucağı, Girne ilçesi içerisinde Girne Bucağı ve Çamlıbel Bucağı, Güzelyurt ilçesi içerisinde Güzelyurt Bucağı ve Lefke Bucağı, İskele ilçesi içerisinde İskele Bucağı, Mehmetcik Bucağı ve Yeni Erenköy Bucağı yer almaktadır (Erengin, 2019: 29-30).

Merkezi idarenin taşra teşkilatlanmasını düzenleyen 2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası şu an yürürlüktedir. Bu yasa 33/1998 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası'nın bazı kısımlarında değişiklikler getirmiş, bu yasayı yürürlükten kaldırmıştır. 2/ 2017 sayılı yasa ile mülki taksimat 6 ilçe ile 12 bucağa ayrılmıştır. Bu yasa ile Lefkoşa ilçesi içerisinde Lefkoşa Bucağı ve Değirmenlik Bucağı, Gazimağusa ilçesi içerisinde Gazimağusa Bucağı, Geçitkale Bucağı ve Akdoğan Bucağı, Girne ilçesi içerisinde Girne Bucağı ve Çamlıbel Bucağı, Güzelyurt ilçesi içerisinde Güzelyurt Bucağı, İskele ilçesi içerisinde İskele Bucağı, Mehmetcik Bucağı ve Yeni Erenköy Bucağı, Lefke ilçesi içerisinde Lefke Bucağı yer almaktadır. Lefke bu yasa ile ilçe statüsüne alınmıştır (2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası, md.3).

Bu yasaya göre toplam yüz seksen yedi yerleşim yeri bulunmaktadır. Lefkoşa ilçesi içerisinde Lefkoşa Bucağı altında 17 yerleşim yeri ve Değirmenlik Bucağı altında 13 yerleşim yeri olmak üzere toplam 30 yerleşim yeri bulunmaktadır. Gazimağusa ilçesi içerisinde Gazimağusa Bucağı altında 14 yerleşim yeri, Geçitkale Bucağı altında 16 yerleşim yeri ve Akdoğan Bucağı altında 12 yerleşim yeri olmak üzere toplam 42 yerleşim yeri bulunmaktadır. Girne ilçesi içerisinde Girne Bucağı altında 27 yerleşim yeri ve Çamlıbel Bucağı altında 15 yerleşim yeri olmak üzere toplam 42 yerleşim yeri bulunmaktadır. Güzelyurt ilçesi içerisinde Güzelyurt Bucağı altında toplam 12 yerleşim yeri bulunmaktadır. İskele ilçesi içerisinde İskele Bucağı altında 17 yerleşim yeri, Mehmetcik Bucağı altında 12 yerleşim yeri ve Yeni Erenköy Bucağı altında 14 yerleşim yeri olmak üzere toplam 43 yerleşim yeri bulunmaktadır. Lefke ilçesi içerisinde Lefke Bucağı altında toplam 18 yerleşim yeri bulunmaktadır (2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası, md.3).

İlçeler ve bucaklar taşra birimleri olup kaymakamlar ile bucak sorumlularının idaresindedirler. Kaymakamlar Devletin ilçe sınırları içerisindeki en yüksek mülki ve idari amiri olarak görev yapmaktadır. İçişleri Bakanına karşı sorumludur. Kaymakam olabilmek için aranan eğitim ve tecrübe şartı mezun olunan okula göre değişmektedir. Kişi eğer yüksekokul veya fakülte mezunu ise aynı zamanda sekiz yıl kamuda çalışmış olması, lise veya dengi okul mezunu ise kamuda on beş yıl çalışmış olması gerekmektedir. İlçelerde kaymakama danışmanlık yapan ve yardımcı olan kaymakam muavini de görev yapmaktadır. Kaymakam muavinleri kaymakama karşı sorumludur. (2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası, md.7).

Bucakların başında bucak sorumlusu görev yapmaktadır. Bucak sorumlusunun hem yerel hizmetlerin etkinliğinin sağlanması hem de bakanlıklar ile bucaklar arasındaki ilişkilerin koordine edilmesi noktasında sorumluluğu bulunmaktadır. Yerel yönetim organları üzerinde çalışma, bütçe ve personel açılarından yürürlükte bulunan yasalara uygun bir şekilde yürütülüp yürütülmediğinin denetimi yapılmaktadır. Bucak sorumluları kaymakam ve kaymakam muavinine karşı sorumluluk taşımaktadır (2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası, md.7).

Başkentteki yardımcı kuruluşlar ise Sayıştay, Cumhuriyet Güvenlik Kurulu, Devlet Planlama Örgütü'dür.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkezden yönetim ve yerinden yönetim ilkelere uygun olarak yönetilmektedir. Yer yönünden yerinden yönetimler ise yerel yönetimler olarak isimlendirilmektedir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası'nın 119. maddesi ile düzenlenmiştir. Bu maddeye göre; *"Yerel yönetimler, bölge, belediye veya köy ve mahalle halkının yerel olarak gereksinmelerini karşılamak üzere kuruluş ilkeleri yasa ile belirtilen ve karar organları seçimle oluşturulan kamu tüzel kişileridir. Yerel yönetimlerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerel yönetim ilkesine uygun olarak yasa ile düzenlenir. Yerel yönetim organlarının seçimleri 68. maddedeki ilkelere uygun olarak dört yılda bir yapılır"* (<https://www.cm.gov.nc.tr/20.04.2021>). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti yerel yönetimleri esasen belediye ve köy yönetimleri üzerine kuruludur. Belediyeler nüfuslarına ve buldukları yerlere göre farklı özelliklere sahip teşkilatlar olarak sistem içinde yer almaktadır. Belediye teşkilatı belediye başkanı ve belediye meclisinden oluşmakta, köy teşkilatı da muhtar ve ihtiyar heyetinden oluşmaktadır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhuriyet Meclisi 13 Ağustos 1995 tarihinde 51/1995 sayılı Belediyeler Yasasını kabul etmiştir. Cumhurbaşkanı tarafından resmî gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren yasa daha sonra 33/2001, 2/2003, 9/2006, 40/2007,14/2008, 2/2009, 91/2009; 3/2013, 33/2014, 53/2015, 21/2017 ve 3/2018 sayılı yasalarla değiştirilmiştir. Şu an 26 Şubat 2018 tarihinde kabul edilen 3/2018 sayılı Belediyeler (Değişiklik) Yasası yürürlüktedir (3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, md.1).

Halen yürürlükte olan belediye yasasına göre kasaba nüfusu 5000 (beş bin)'i aşmayan beldeyi ifade etmektedir. Kaymakam belde ve köyün içinde yer aldığı ilçenin en üst düzey mülki amiridir. İlçede kaymakama yardımcı olan kaymakam muavini de görev yapmaktadır. Bir yerin kent olabilmesi için nüfusun 5001 (beş bin bir) sayısından fazla olması gerekmektedir. İlçe merkezleri bu kuralın dışındadır. İlçe merkezleri nüfus kriterini taşımaları dahi kent statüsündedirler. Mahalle hukuki olarak tanımlanmış yönetsel bölgeleri anlatmaktadır (3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, md.2).

Halen yürürlükte olan belediye yasasına göre 5001 (beş bin bir) kişiden fazla kişinin bir arada yaşadığı yerleşim alanlarında belediye kurulması gerekmektedir. Bir ya da daha fazla köyden oluşan yerleşim alanlarında belediye kurulabilmesi için son nüfus sayımına göre o yerleşim yerinde en az 2000(iki bin) kişi yaşamalı ve bu yeni kurulacak belediyenin olduğu yer diğer beldelerin merkezlerine en az 5000 (beş bin) metre uzaklıkta bulunması gerekmektedir (3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, md.6).

Belediye yasasına göre belediyelerin o beldenin gelişimi ve beldede yaşayan insanların esenlik, refah ve mutlulukları adına mahalli müşterek ihtiyaçları modern bir bakış açısı ve demokratik ilkelere uygun bir şekilde değerlendirip sunmaları görevleri içerisindedir (3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, md.15).

Bu bağlamda belediyenin sağlık ve sosyal yardımla ilgili görevleri yasanın 16. maddesi ile, sağlıklı olmayan kentleşmenin önlenmesi, imar faaliyetlerinin rasyonel esaslara göre düzenlenip yönlendirilmesi amacıyla bayındırlık ile imar ile ilgili görevleri yasanın 17. maddesi ile, ekonomi ve iş hayatına yönelik görevleri yasanın 18. maddesi ile, güvenlik ve esenlikle alakalı görevleri yasanın 19. maddesi ile, eğitim, kültür ve turizmle ilgili görevleri yasanın 20. maddesi ile, tarımla ilgili görevleri yasanın 21. maddesi ile, ulaşım ile alakalı görevleri yasanın 22. maddesi ile ve kendisine verilen diğer görevleri yasanın 23. Maddesi ile düzenlenmiştir (3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, md.16,17,18,19,20,21,22,23).

Belediyenin karar organı belediye meclisidir. Belediye içerisinde yaşayan vatandaşlar tarafından dört yıl için seçilmektedir. Belediye meclisi üye sayısı belediye nüfusuna göre belirlenmektedir. Belediye başkanı belediyenin icra organı ve hukuki temsil makamıdır.

Şu an Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde altı tanesi ilçe merkezi olmak üzere, yirmi sekiz tane belediye bulunmaktadır. 14 belediyenin nüfusu 2011 yılında yapılan nüfus sayımına göre 5.000'in altındadır. Bu sebeple hukuki düzenlemelerde kent belediyesi ve kent belediyesi olmayan belediye olmak üzere ikili bir sınıflandırma bulunmaktadır. 2008 yılında yapılan hukuki düzenleme ile köyler kaldırıldı ve mahalle olarak belediyelerin içerisinde yer almaktadır.

Şu an Lefkoşa, Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, Gönyeli, Lefke, Lapta, Beyarmudu, Değirmenlik, Alsancak, İskele, Yeniboğaziçi, Akdoğan, Vadili, Alayköy, Dikmen, Çatalköy, İnönü, Dipkarpaz, Paşaköy, Yenierenköy, Geçitkale, Esentepe, Mehmetçik, Tatlısu, Serdarlı, Büyükkonuk, Akıncılar belediyeleri bulunmaktadır (<https://icisleri.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi: 10.08.2021).

Sonuç

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin tarihsel süreç içerisinde verdiği bağımsızlık mücadelesi ile bu mücadele sonucunda kazandığı Cumhuriyet'in kurumsallaşması merkezi ve yerel teşkilatlanmaları kapsamında bu çalışmada ele alınmıştır.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti merkez teşkilatı içerisinde cumhurbaşkanı, başbakan ve bakanlar kurulu ile bakanlıklar yer almaktadır. Merkezi idarenin taşra teşkilatları ilçeler ve bucaklardır. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde 2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası halen yürürlüktedir. Bu yasaya göre 6 ilçe (Lefkoşa, Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, İskele, Lefke), 12 bucak (Lefkoşa, Değirmenlik, Gazimağusa, Geçitkale, Akdoğan, Girne, Çamlıbel, Güzelyurt, İskele, Mehmetçik, Yeni Erenköy, Lefke Bucakları) ile toplam 187 yönetsel alan bulunmaktadır.

26 Şubat 2018 tarihinde kabul edilen 3/2018 sayılı Belediyeler (Değişiklik) Yasası yürürlüktedir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde altı tanesi ilçe merkezi (Lefkoşa,

Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, İskele, Lefke) olmak üzere, toplam yirmi sekiz tane (Lefkoşa, Gazimağusa, Girne, Güzelyurt, Gönyeli, Lefke, Lapta, Beyarmudu, Değirmenlik, Alsancak, İskele, Yeniboğaziçi, Akdoğan, Vadili, Alayköy, Dikmen, Çatalköy, İnönü, Dipkarpaz, Paşaköy, Yenierenköy, Geçitkale, Esentepe, Mehmetçik, Tatlısu, Serdarlı, Büyükkonuk, Akıncılar) belediye bulunmaktadır. 14 belediyenin nüfusu 2011 yılında yapılan nüfus sayımına göre 5.000'in altındadır.

2008 yılında yapılan hukuki düzenleme ile köy tüzel kişiliği kaldırıldı ve mahalle olarak belediyelerin içerisine dahil edildi.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde nüfus sayımının düzenli periyotlarla tekrarlanması ve bilgilerin sistematik olarak işlenmemesi kamu politikası oluşturma ve sunma açısından sıkıntılar doğurmaktadır.

Kaynakça

ALAYSA, Halil Fikret (2002). “Kıbrıs”, *T.D.V. İslam Ansiklopedisi*, Cilt 25, Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

BALYEMEZ, Mehmet (2018). “TMT’nin Kuruluş Tarihi Hakkında KKTC’de Yanlış Oluşan Kamusal/Toplumsal Hafıza (İngiliz Arşiv Belgeleri Işığında)”, *Turkish Studies History*, Sayı 13/16, 35-53.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı 541- 1983, <https://www.mfa.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 03.05.2021.

DENKER, M. Sami (2001). “Kıbrıs Cumhuriyeti ve Avrupa Birliği’ne Üyelik Sorunu”, *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 6(2), 1-14.

ERENGİN, Pınar (2019). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin Yönetel Coğrafyası, *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

“Kanlı Noel katliamı nedir? Kanlı Noel olayı ne zaman oldu?”, <https://www.haberturk.com/>, Erişim Tarihi: 15.05.2021.

“Kıbrıs Meselesinin tarihçesi, BM Müzakerelerinin Başlangıcı”, <https://www.mfa.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 26.05.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası, <https://www.cm.gov.nc.tr/>, Erişim Tarihi: 20.04.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu Görev Dağılımı, <https://basbakanlik.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi: 05.12.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Belediyeler, <https://icisleri.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi: 10.08.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 9/1980 tarihli Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası, <https://cm.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi:07.07.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 33/1998 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri Yasası, <https://cm.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi:07.07.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 2/2017 sayılı Mülki Yönetim ve Bölümleri (Değişiklik) Yasası, <https://cm.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi:08.07.2021.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti 3/2018 sayılı Belediyeler Değişiklik Yasası, <https://cm.gov.ct.tr/>, Erişim Tarihi:10.07.2021.

ÖZERSAY, Kudret (2009). *Kıbrıs Sorunu: Hukuksal İnceleme*, 32, Ankara : Ankara Üniversitesi Avrupa Topluluğu Araştırma ve Uygulama Merkezi.

TURHAN, Turgut (2008). **“Tarihsel Bakış Açısıyla Kıbrıs Türk Hukuk Sistemi”**, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 57 (2), 253- 286.

TÜRKGELDİ, Ali Fuat (1987). *Mesâil-i Mühimme-i Siyâsiyye*, II.cilt, Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları

Extended Abstract

The struggle for independence of the Turkish Republic of Northern Cyprus in the historical process and the institutionalization of the Republic that it won as a result of this struggle are discussed in this study within the scope of its central and local organizations.

The Turkish Republic of Northern Cyprus was established on November 15, 1983. Even though it is not officially recognized in the international arena except for the State of the Republic of Turkey, the Turkish Republic of Northern Cyprus has all the qualifications required by being a state. The Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, adopted by popular vote on May 5, 1985, is still in effect. According to Article 116 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, titled "Central Administration", "The country of the Turkish Republic of Northern Cyprus is divided into sections determined by law in terms of central government organization, geographical situation, economic conditions and the requirements of public services" ([https:// www.cm.gov.nc.tr/](https://www.cm.gov.nc.tr/), 20.04.2021).

The Turkish Republic of Northern Cyprus was organized in a way that is close to the Anglo-Saxon tradition, with the influence of the times when it was under British rule, similar to the parliamentary system of Turkey and in accordance with the needs of the country. The Turkish Republic of Northern Cyprus is organized according to the principles of central administration and local administration. There are capital organizations and provincial organizations of the central administration. The capital city organization consists of the president, the prime minister, the council of ministers and ministries. The provincial organizations of the central administration consist of districts and sub-districts. The Territorial Law No. 2/2017, which regulates the provincial organization of the central administration, is still in force. Auxiliary organizations in the capital Court of Accounts, Republic Security Council, State Planning Organization. In this study, the entire central administration organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus will be examined. Document analysis method is preferred among qualitative research methods. Constitutional articles, laws and other legal regulations regulating the central government organization will be examined and secondary data sources will be scanned.

The Turkish Republic of Northern Cyprus was proclaimed on 15 November 1983 . The Turkish Republic of Northern Cyprus is a state that has all the qualifications of being a state in the international literature, but officially recognized only by the Republic of Turkey and opened an embassy in the capital Nicosia. The Turkish Republic of Northern Cyprus is governed in accordance with the principles of central administration and decentralization. If local governments operate in a certain geography, they are called local governments. Local governments are regulated by Article 119 of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus, which was accepted by popular vote on May 5, 1985. According to this article; " Local administrations meet the local needs of the people of the region, municipality or village and neighborhood . They are public legal entities whose founding principles are determined by law and whose decision-making bodies are formed by election. The establishment, duties and powers of local governments are regulated by law in accordance with the principle of

local government. Elections of local government units are held every four years in accordance with the principles in Article 68.”(<https://www.cm.gov.nc.tr/20.04.2021>). Local administrations of the Turkish Republic of Northern Cyprus are essentially based on municipal and village administrations. Municipalities are included in the system as organizations with different characteristics according to their populations and locations. The municipal organization consists of the mayor and the municipal council, and the village organization consists of the headman and the council of elders. In this study, the entire local government organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus will be examined. Document analysis method is preferred among qualitative research methods. Constitutional articles, laws and other legal regulations regulating the local government organization will be examined and secondary data sources will be scanned.

The central organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus includes the president, the prime minister, the council of ministers and ministries. The provincial organizations of the central administration are districts and sub-districts. Currently, there are 187 administrative areas in the Turkish Republic of Northern Cyprus with 6 districts and 12 sub-districts.

According to the current Municipal Law, there are twenty-eight municipalities in the Turkish Republic of Northern Cyprus, six of which are district centres. The population of 14 municipalities is below 5,000 according to the 2011 census.

With the legal arrangement made in 2008, the legal entity of the village was abolished and included in the municipalities as a neighborhood.

In the Turkish Republic of Northern Cyprus, the fact that the population census is not repeated at regular intervals and the information is not processed systematically creates problems in terms of creating and presenting public policy.